

— Minä olen nyt kahdenkymmenenkolmen. Silloin minä olin yhdeksän vuotias, aloin harvaksen. En ehtinyt päästä kunnolleen kymmenvuotiaaksi elämänvaiheitteni kertomisessa, kun Kaitokangas livahti:

— Mitä se tähän kuuluu?

— Arvelin, jos komisarjus haluaa tutustua minuun lähemmin—.

— Kyllä, kyllä haluan. Kertokaa miten kagalit saivat teidät viekotelluksi?

— Kun minä olin kolmentoista vuotias, pääsin minä Ahrenbergille konttooripojaksi. Tämä Ahrenberg oli saksalaisten kutomoiden asioitsija ja asui rouvansa äidin talossa Papulan sillan päässä.

Kerroin sitte yksityisseikkoja myöten saksalaisen kangaskaupan Suomessa. Herra komisarjuksen olkapäät nytkähtelivät pahanenteisesti ja huulet yrittivät useamman kerran avautua jotakin sanomaan, mutta puristettiin niitä aina entistä lujemmin pysymään kiinni. Mutta kun minä pääsin selostuksessani erään lyypekkiläisen kutomon konkurssiin ja yr. todistella Suomessa kauppaa käyvien komaalaisten liikkeiden konkurssin olevan pelkkää hyötyä Suomelle, niissä kun aina maksu-